ד: קרבן **באחד באדר פרק ראשון שקלים** העדה

להו לבדק הבית לך מיקרי דבר מסוים: **מה עבד לה רשב"ל.** דערכין ומותר נסכים לדבר שמינו מסוים מיהא דמיין דקתסר רשב"ל: **נשנוס בית וגו'.** דוקא מבנין הבית קרץ מבל שכא ואם וס"ס שאר נרכי הבית לא קרץ: **מעשה.** דקתמרת כיון דכתיב בשנוס בית קפיד קרא ס"כ לנרכי ירושלם אין מקבלין מהן בהכתיב שתין לסס מלא פירושלם: **מתני'.** דתנן ואלו שתייבין בקבלן משמע דתין לך מי שחייב בקבלן תמיא בכל כר"מ: **פ"ג דר"מ אומר כשם שקבלו סורם סבר ר"מ נשנוס שקבלו סורם הוא חייב נקבלנות.** ור"ש דרמ"ל לעולם חייב בקבלנות מן התורה לפי נותן מחצית שקלו: **רוב ימנו.** שהוא נקי מכל סיג שהרי מצם היה ולכלך כל השקלים

ריכין קבלנות שיהא הכסף הנקי שבהם מחצית השקל: **פ"ג על דעתיה דרב ג' קובלנות הינון אחד שקל שהוא נותן ואחד שקל שהוא נותן ואחד נדבה פסח' ר' ירמיה וכו'.** ור"פ לרב אשיא דר"מ נתנן סלע ונטל שקל חייב ג' קובלנות אחד לשקל שהוא נותן אילו היה נוטל מהשלמתי ואחד לשקל שהוא נוטל שאם מחליפו נותנין לו מני שקל וקבלנו ו' לנדבה מוכה שהוא נריך להוסיף על מני שקל של תורה. והרא"פ החליף הגרסאות והחריך בדברים ללא נורך והגירסא שלפנינו עיקר: **והן שחלקו וכו'.** והוא לשון הסותפות שלאחר מלוקת הירושה ואותפי להיפטר ממעשר בהמה דוקא שחלקו הירושה לפי שוויה ולא נקח כל אחד המחלה מן הבהמות שהיו בשעת מיתת מניהן להשתת ניכא למימר דהוו מלקו דולאי בשעת מיתת מניהן היה מגיע לכל ג' מני הגדיים ואלו התייישו והשתת קיבן הוא שקונה זה מזה והבהמות שיצאו בשעת מלוקה פטורין ממעשר מטעם נקוח שהוא פטור והעתידין לנוא פטורין משום שותפות: **היה חלקו משעה הרלשונה.** ושם ירושה עליהן וכשחזרו ונשתתפו הדלת לה שם תפיסה שניה כמעיקרא והבהמות שהיו בשעת מלוקה [קיץ] פטורין משום נקוח והעתידין לנוא מיייבין ללאו כשותפין הן: **ללקוחות הן.** לשון ברייתא והיו מעיקרא לקוחות והשתת שותפין: **כהאי דינרא ממש.** בבכורות פרק ט': **הלנוח.** או שניתן לו במתנה: **ופטורין ממעשר בהמה.** מיירי בשחלקו וכו' ובלפרייטים במתני': **ונלמד ניח אחן לומרין.** לרבינא לישן מלוקים בדבר: **כוה וכוה.**

משנת אליהו

אמרו פיקח בכוחים ולפיכך מקבלין מהן מטחות ומשמות כיון שמכתין לכפרה לוקי יאוב אבל הבכרים אין מקבלין מהן מטחות ומשמות לפי שאינו נדר ונדבה. ומ"ם ולפיכך מקבלין כו' בשר כחב התוי"ט דגילשתו במתני' ומטחות ומשמות ונדרים ונדבות מקבלין מהן וקחי שותפים דמעיקר הכוונה לה הכל פיקח בכוחים. ובעל קרבן העדה תמה על הרמב"ם הל הבכורים אינם מיייבין בקרבנות אלו. ולפ"ד נכוחת הרמב"ם דהל קלמר אם נתנו מעלמן כמו כולם מתני' סיין שהכותים ולפיכך פעמים להתליפם בסלע לכן צריך ליתן קלנון לתי שקלו הכהב. (ודרך רמז י"ל שמסכתת דרך גימטריא זה יתנו עולה כמספר קלנן הכהב ע"ש). וכן מלאתי בסמ"ג הל' שקלים שדבריו מורים כדפרישית שיטת רש"י לכלכה כר"מ דכתב תהלה בפסקיו הקלנוות דעת הרמב"ם ותו"ב כתב דעת רש"י לכלל תתי שקל מייב קלנון וב' שקלו מיייבין ב"ק ומפיח ג"כ דעת רש"י דפ"ק דחולין נתב הסוקל ע"י נעז דפטור לגמרי ועי' בציאורי רש"ל שם. ודבתי רש"י נמנותת שם ד"ה והמעה קלנון תינם מוניעים שכתב ח"ל שכל יחיד מניח מחלית השקל בהכהב בתלה וס"ל לרב דסתם חולין בתב הסוקל ע"י נעז ועי"ש תי שלא קלנון ד' שקלים ולא ג' כדפרישית בקונטרס שיטתו מבוהר מוסתפת עכוכה. והרמב"ם בפיכוחו לא הזכיר בדבריו ר"מ קלנון נתת ממחית השקל ולפיכך נראה בהכהב בתלה ומ"ש הרמב"ם לפני הירושלמי. כלומר מלד דבריו מדפרישית: **ס"ג מ"ע דר"מ סו' כמ"ס בפנים.** כך היה גירסת רבינו הגרשון וכ